

ת"פ 26357/10/15 - מדינת ישראל נגד מרדכי מזרחי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 26357-10-15 מדינת ישראל נ' מזרחי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט אליהו ביתן

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: מרדכי מזרחי (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר דיוני, במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן - עמנואל בן לולו (להלן: "מנו") ואסי מסיקה (להלן: "מסיקה") פעלו יחדיו לגידול סם מסוכן מסוג קנאבוס בכמות מסחרית, בחממה בין המושבים נהורה ושחר (להלן: "החממה"). הם הכשירו את החממה כמקום לגידול הסם וגידלו בה שתילי קנבוס. עובר לתאריך 27.9.15 מסיקה פנה אל הנאשם והציע לו לשנע עבורו במשאית בה הנאשם נוהג כמות גדולה של סם, תמורת תשלום של 15,000 ₪, והנאשם הסכים. בתאריך 27.09.15, הנאשם נפגש עם מנו ומסיקה, וסוכם ביניהם שביום 30.9.15 הנאשם יגיע לחממה עם משאיתו ויסיע משם למקום שסוכם עליו שקי סם שנקטפו ונארוזו באותו היום. בתאריך 30.09.15, הגיע הנאשם, כמוסכם, לביתו של מסיקה במושב עוצם, ומשם נסע עם אחרים לחממה, שם העמיס יחד עם אחר את הסם שנקטף למשאית. לאחר מכן הנאשם הסיע את הסם במשאיתו כשהוא נוסע אחרי רכב שנסע לפניו וכיוון אותו, וסמוך לצומת פלוגות הוא נעצר על ידי המשטרה. בחיפוש במשאיתו נמצא סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל 144.75 ק"ג.
2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) ו- (ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973.
3. ההסדר בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש.
4. במסגרת הליך המעצר הנאשם הופנה לתהליך טיפולי בשירות המבחן בתחום ההתמכרות להימורים. והצדדים הסכימו ששירות המבחן יכין עליו תסקיר לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם צוינו בין היתר הדברים הבאים-

הנאשם בן 52, גרוש ואב לשניים. סב לנכדה. בוגר 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. שירת שירות צבאי מלא. טרם מעצרו עבד כנהג משאית במשך 16 שנים. הנאשם שיתף כי גדל בסביבה חברתית

שאופיינה בנורמות שוליות ועברייניות, אולם שלל מעורבות עם גורמים שוליים. לדבריו התחתן בהיותו בן 26, ולאחר 12 שנות נישואין התגרש על רקע חובות שנוצרו כתוצאה מהתמכרותו להימורים.

במסגרת הליך המעצר, שוחרר הנאשם למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובמהלך תקופת הפיקוח הופנה והשתלב במרכז לטיפול בהתמכרויות לאלכוהול והימורים בבית ים, ובנוסף, השתתף בקבוצה המיועדת לעצורי בית בשירות המבחן. צוין, כי הנאשם הגיע למפגשי הקבוצה באופן סדיר, כיבד את הכללים ונענה לסמכות. ולמרות הקושי שהפגין בהשתתפות פעילה בקבוצה, נראה כי הוא נטל אחריות לבחירותיו הבעייתיות וכי מעצרו והסנקציות שננקטו נגדו גייסו אותו לערוך שינוי בדפוסי חשיבתו. צוין כי בתקופת הפיקוח נרשמו לחובתו מספר הפרות, ובסופו של דבר הוא שב ונעצר עד תום ההליכים המשפטיים.

בהתייחסו לעבירה, הוא הודה בביצועה אולם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. לדבריו, הוצע לו על ידי אדם שלא הכיר קודם לכן, להעביר משלוח לאחר, תמורת תשלום, ובשל מצבו הכלכלי הקשה והחובות הכספיים בהן היה נתון על רקע התמכרותו להימורים, הסכים לבצע את המשלוח. צוין כי לא ידע מה תכולת ההעברה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם צמצם ממעשיו ומאחריותו להם, התקשה לראות את חומרתם, התקשה לראות חלקים בעייתיים באישיותו, נטה להדגיש את תפיסתו את עצמו כאדם שומר חוק, ושלל צורך בטיפול. עם זאת נאמר כי הנאשם הביע הסכמה להשתלב בטיפול במידה ויוצע לו, אולם לא במסגרת סגורה, ועלה כי הבעת נכונותו לטיפול הינה במידה והדבר יסייע לו בתוצאות המשפטיות. הביע חשש מעונש מאסר בפועל ממושך וכן מביצוע עבודות שירות לתקופה ממושכת.

תיאר את התמכרותו להימורים, תחילה בקזינו ביריחו, ובהמשך בעמדות מפעל הפיס. ציין את חובותיו הכספיים שנוצרו עקב הימורים והלוואות. מדיווח גורמי הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות עולה כי הטיפול בנאשם הופסק לאחר כחודשיים, עוד בשלב האבחון, בשל מעצרו. דווח כי במהלך החודשיים הנאשם הגיע בקביעות לפגישות ושיתף פעולה, אך ניכר קושי להעמיק מבחינה קוגניטיבית. גורמי הטיפול העריכו כי הנאשם יתקשה להירתם מטיפול רגשי מעמיק ושהוא זקוק לטיפול בעל אופי התנהגותי.

שירות המבחן העריך את גורמי הסיכוי והסיכון של הנאשם, והתרשם כי לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון במצבו להישנות הסתבכויות נוספות עם החוק, אך ציין כי להליך המשפטי הנוכחי ולמעצר הנאשם, השפעה ממתנת עליו.

שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית על הנאשם.

טיעוני הצדדים

1. ב"כ התביעה טענה לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ולמידת הפגיעה בהם. לדבריה, מעשי הנאשם פגעו בצורך לשמור על הציבור מפני פגיעתם הרעה של הסמים בגוף ובנפש. עמדה על הנזקים הנגרמים משימוש ומסחר בסמים, וטענה כי הנאשם הורשע בהחזקת כמות גדולה ביותר של סם, שנועדה בסופו של דבר להפצה לציבור. הוסיפה כי מעשי הנאשם היו מתוכננים. וצינה כי הנאשם ביצע את המעשים מתוך כוונה להפיק רווח כספי. הפנתה לפסיקה. עתרה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה של הנאשם בנסיבותיו נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. התייחסה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובכלל זאת לפגיעה של העונש בנאשם, לנזקים

שנגרמו לו מביצוע העבירה ומההרשעה ולנטילת האחריות שלו על מעשיו. אשר למעורבים האחרים בפרשה, טענה, כי בעניינו של אחד המעורבים המרכזיים אשר הגה את הרעיון וגידל את הסמים בפועל, היה קיים קושי ראייתי ממשי ועלה חשש כבד לחשיפת מקור ועל כן הוחלט להסכים לתקן את כתב האישום ולהגיע להסכמה עונשית ובית המשפט קיבל את הסדר הטיעון והטיל עליו 12 חודשי מאסר בפועל, קנס של 25,000 ₪ וענישה נלווית. באשר למעורב הנוסף שנשפט, טענה, שמעשיו היו פחותים, ולמעשה הוא שהה עם הנאשמים ביום המעצר, ולא היה ברור מה תפקידו. ועל כן נעשה אתו הסדר טיעון, כתב האישום בעניינו תוקן, הוא הורשע בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, והוטל עליו מאסר על תנאי וקנס.

עתרה להטיל על הנאשם מאסר ברף הבינוני תחתון של מתחם העונש שהוצע, מאסר מותנה ארוך, פסילה של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי וקנס גבוה.

2. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם בן 52, גרוש ואב לשני ילדים. הוא הודה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, ממנו נמחקה עבירת קשירת הקשר שיוחסה לו בכתב האישום המקורי. טען, כי חלקו של הנאשם בפרשה הוא הנמוך מבין ארבעת השותפים, והוא התמצה בשימוש במשאית של מקום עבודתו להעברת הסמים. הנאשם לא היה שותף לקשירת הקשר ולגידול הסמים. בעקבות מעצרו הוא פוטר מעבודתו בה עבד כ- 20 שנה, ללא פנסיה וללא פיצויי פיטורין. עוד הוסיף, כי התמורה שקיבל הנאשם על פעולתו, 15,000 ₪, הינה סכום מזערי ביחס לסכומים העצומים, בסדר גודל של מיליונים, שהאחרים היו אמורים לגרוף. עמד על העונשים שהוטלו על המעורבים האחרים. הוסיף כי הנאשם נעצר ביום 30.09.15 ושחורר למעצר בית ביום 01.02.16 באיזוק אלקטרוני, ובשל הפרות מינוריות, כמו אי הימצאות הערבים בביתו, הוא נעצר. ביקש לא להחמיר בעונשו. ציין כי הנאשם מובטל, המשאית לא שייכת לו, אלא למקום עבודתו, וטען כי פסילת רישיון הנהיגה תמנע ממנו את היכולת להתפרנס.
3. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

1. הנאשם הסכים להעביר עבור אחרים במשאיתו, כמות גדולה של סם מסוכן מסוג קנאבוס, תמורת תשלום של 15,000 ₪, ובפועל, בהתאם לסיכום, הגיע לחממה בה גודלו הסמים ושם העמיס עם אחר את הסם שנקטף והסיעו לעבר היעד שהתבקש. כשנעצר על ידי המשטרה הסתבר כי משקל הקנאביס שהעביר במשאיתו היה מעל 144 קילוגרם.
2. נזקי השימוש בסמים לפרט ולחברה, והחומרה הנגזרת מכך, הטבועה בעבירות הסמים החמורות, מוכרים ומושרשים בפסיקת בתי המשפט עד כי אין צורך לשוב ולתארם.
3. סמים נועדו לצריכה והעשיה הכרוכה בהם מוכוונת בסופו של דבר להבאתם אל הצרכן - המשתמש. מטבע הדברים, סמים אינם נמכרים ישירות מהיצרן לצרכן, אלא עוברים ידיים דרך מעורבים שונים עד הגעתם אליו. כל אחד מהמעורבים בתהליך תורם את חלקו במידה כזו או אחרת לקידומו. בלעדיהם, המעגל לא יסגר. ממילא, ענישת המעורבים השונים מוצדקת כחלק מהמלחמה בנגע הסמים.

4. הגם שמבחינת מידת האשם וחומרת המעשה, יש הבדל בין מי שנמצא בראש פירמידת הסחר בסמים - היוזמים, המממנים, המייבאים וכיוב' - לבין אלה שתפקידם זוטרי, שאינם נמצאים ברום סולם העשייה העבריינית, הרי שמבחינה מעשית, דווקא פעולתם של האחרונים היא זו המקרבת את הסכנות הכרוכות בשימוש בסמים לכדי מימוש. לולא מעשיהם, הסם לא יגיע אל המשתמשים והנזק לא יגרם. הדבר דומה במידה מסוימת ליחס בין מי שמכין מטען חבלה למי שמניח אותו. כמובן שמבחינת יצירת הסיכון האחריות המוסרית והחוקית, ומידת האשם, מי שמכין את מטען החבלה ממוקם במקום גבוה יותר מזה שמניח אותו, אולם, דווקא פעולתו של האחרון היא זו המממשת את הסיכון הטמון במעשה של הראשון ובלעדיו, הנזק לא יגרם.

5. בעבירות הסמים החמורות, מידת הפגיעה בערכים החברתיים הנפגעים מביצוע נגזרת בעיקר מטיב הסם המדובר ומכמותו, לצד נסיבות נוספות. כאן, הנאשם החזיק למעלה מ-144 קילוגרם של קנבוס - כמות גדולה מאוד, ממנה ניתן להכין עשרות אלפי מנות סם. והוא שינע אותו ממקום גידולו בדרכו אל מקום אחר, לבקשת בעליו.

עם זאת, הנאשם לא היה מעורב בקשירת הקשר לייצור הסם והפצתו ולא היה מעורב בגידול הסם. חלקו, המאוחר, הסתכם בהעברת הסם מהחממה בה גודל למקום אחר, תמורת תשלום של 15,000 ₪. והסם בו מדובר אינו מהקשים ביותר.

בנסיבות, יש לקבוע כי מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים החברתיים המוגנים, הינה משמעותית.

6. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות הסמים החמורות היא של החמרה והעונשים המוטלים ע"י בתי המשפט בעבירות אלה כוללים מאסרים לתקופות משמעותיות.

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא-לשימוש-עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים..." (ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח (2), 734 בעמ' 739 (2004))

ברע"פ 5469/08 יובל נחמני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.06.08) המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שנמצא מחזיק במשאית בה נהג ארבעה שקים שהכילו סם מסוכן מסוג **קנבוס**, במשקל כולל של **36.6 ק"ג**. הוא נדון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והטיל על המבקש **15 חודשי מאסר בפועל**, וקבע כי העובדה שהמבקש לא פעל ממניע של בצע כסף אינה מהווה שיקול לקולא, הואיל ויש להרתיע גם אנשים נורמטיביים מלשמש כלי בידיהם של עבריינים עד כדי הפיכתם לחוליה בשרשרת הפצתו של הסם.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וקבע כי נוכח מדיניות הענישה הנוהגת, העונש שהושת על המבקש בבית המשפט המחוזי אינו חמור כלל ועיקר.

יצוין כי בענייננו הנאשם ביצע את המעשים מתוך בצע כסף, וכמות הסם בה מדובר גדולה פי 4 מכמות הסם

בעניין נחמני.

ברע"פ 1830/16 סאלם רקיבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.04.2016) הורשע המבקש בבית משפט השלום, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, זאת לאחר שברכב בו נהג נתפס סם מסוכן מסוג **חשיש** במשקל של כ-**2.3 ק"ג**, ודינו נגזר ל- **8 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו. וכך נדחתה גם בקשתו לרשות ערעור ונאמר כי בנסיבות העניין, העונש שהושת על המבקש איננו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה שנקבעה בעניינים כאלה.

ברע"פ 2557/12 תמם פרדי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.04.2012) המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הסתייעות ברכב לביצוע פשע. כנטען, המבקש נסע עם זוגתו ברכב, כאשר בתא המטען האחורי של הרכב הוסתר שק שהכיל סם מסוכן מסוג **חשיש** מחולק לאריזות במשקל כולל של **10,450 גרם נטו**. בית משפט השלום הטיל על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודת שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה על קולת העונש והטיל על המבקש **14 חודשי מאסר בפועל**, 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 3 שנים וקנס כספי, תוך שהוא מציין כי אמנם למבקש אין דפוסים עברייניים מובהקים, אך הוא "... חצה 'קווים אדומים', בנתנו יד לעבירת סמים חמורה".

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וקבע-

"... אף אם קיים פער בין העונש שהושת על ידי הערכאה הדיונית לבין ערכאת הערעור, אין בכך להצדיק מתן רשות ערעור, שכן יש לבחון האם העונש שהוטל אכן הולם את חומרת העבירה שבגינה הורשע הנאשם (רע"פ 3642/06 כהנים נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). אכן, יהיו מקרים - והם חריגים - שבהם תהא התערבות כזאת, אך ענייננו אינו בא בקהלם. עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: "חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק' (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, פ"ד נא(3) 787, 769 השופט כתארו אז - מ' חשין)" (רע"פ 1720/11 גליק נ' מדינת ישראל (לא פורסם) פסקה ז'). החזקת סמים שלא לצריכה עצמית על פי העונש שקבע המחוקק, היא אחותה, ניתן לומר -תאומתה, שעבירת הסחר בסמים. בית המשפט המחוזי איזן איפוא באופן ראוי בין שיקולי הענישה השונים, ונתן דעתו בין היתר לנסיבותיו האישיות של המבקש ולאפשרות השיקום ולעברו הנורמטיבי, ועל כן לא מיצה עמו את הדין חרף חומרת המעשה. אין מקום להתערב בכך."

בע"פ 1282/07 אילן בן אבו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.07.07) הורשע המערער בעבירות של החזקת סם שלא כדין ונסיון להספקת סם, ונדון ל- 28 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. נטען כי המערער - נהג מונית- נתפס כשבמונית שברשותו **96.47 גרם של סם מסוכן מסוג הרואין**, אותם קיבל, מאחר, שלטענתו אינו מכיר, והיה אמור למסורם לאחר, שגם אותו, לטענתו, אינו מכיר. בית המשפט העליון קבע כי העונש הראוי לנאשם הוא אכן עונש מאסר בפועל, אך מתוך התחשבות בתסקיר שירות המבחן שהמליץ להטיל עליו עבודות שירות, עברו הנקי של המערער ומתוך **היעדר ראיה שהמערער ידע על סוג הסם בו מדובר**, הופחת עונש המאסר ל- **24 חודשים**.

7. מעשי הנאשם היו מתוכננים. אחר פנה אליו והציע לו להוביל עבורו את הסמים והוא הסכים לכך. אחר כך הוא נפגש עם מעורבים אחרים בפרשה והם סיכמו את פרטי הפעולה הקונקרטיים. וביום הביצוע הוא הגיע אל מקום גידול הסמים, נטל חלק בהעמסתם אל המשאית והסיע אותם לעבר היעד המבוקש.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, משמעותי. כוונת הדברים היא לחלקו בעצם החזקת הסמים ושינועם. חלקו בפרשה בכללה, קטן ביחס למעורבים אחרים.

כידוע, הסמים שהנאשם החזיק והסיע, נתפסו על ידי המשטרה, כך שהנזק הכרוך בהגעתם אל משתמשים נמנע. אולם הנזק שיכל להיגרם ממעשי הנאשם הוא בהגעת כמות גדולה מאוד של סמים אל שוק הסמים ואל המשתמשים.

הנאשם ביצע את מעשיו מתוך מטרה להשיג כסף קל. סכום הכסף שהוא היה אמור לקבל על פעולתו - ₪ 15,000, הוא סכום משמעותי, בהשוואה לתשלום המתקבל ברגיל על הובלת מטען במשקל כזה ממקום למקום.

8. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם, הוא בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

9. בפרשה זו היו מעורבים אנשים נוספים, שהובאו לדין בבית משפט זה בת.פ. 26405-10-15 - שני יוזמי מעשה העבירה שהיו בעלי העניין העיקרי בו, ואחר - עמנואל בן-לולו, אסי מסיקה ואהרון לוי. מסיקה ולוי הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדם, שייחס למסיקה עבירות של קשירת קשר לפשע ומתן אמצעים לביצוע פשע, וייחס ללוי עבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע. מסיקה נדון, במסגרת הסדר הטיעון, ל- 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך ₪ 25,000 ושליילה בפועל ועל תנאי של רישיון נהיגה. ולוי נדון, במסגרת הסדר הטיעון, למאסר על תנאי, קנס בסך ₪ 7,000 ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

ההגנה טענה, כי בהתחשב ביחסיות חומרת מעשי הנאשם אל מול מעשי המעורבים האחרים שדינם נגזר, יש להטיל על הנאשם עונש שיעמוד ביחס מותאם לעונשים שהוטלו על השניים הנ"ל.

התביעה הסבירה כי הגם שמסיקה הוא אחד משני המעורבים העיקריים בפרשה וחלקו בה גדול, היא הגיעה אתו להסדר טיעון מקל - שכלל שינוי עובדות וסעיפי עבירה והסכמה לעונש קל יחסית - על מנת להימנע מחשיפת מקור מודיעיני. באשר ללוי, הוסבר, כי הוא רק נתפס במקום ולא היה ברור מה חלקו בפרשה ועל כן הוסכם להטיל עליו רק מאסר על תנאי קנס ופסילה על תנאי.

עיון בכתב האישום המתוקן ובגזר הדין בת.פ. 26405-10-15, מלמד אכן, כי מעורבותו של מסיקה במיזם גידול הסמים, רבה ומשמעותית ויש לראות בו את אחד משני המעורבים העיקריים בפרשה. חומרת מעשיו ומידת אשמו גדולות מאלה של הנאשם.

באשר ללוי, חלקו בפרשה - כעולה מכתב האישום המתוקן - מינורי, והוא פחות מזה של הנאשם.

ככלל, יש לשאוף שהענישה על מעשים דומים - גם כאלה שאין קשר ביניהם - תהיה באותה רמה. שאיפה זו

מתעצמת כשמדובר במעורבים באותה פרשה ממש, שאז יש לשמור ביתר שאת על יחס מתאים בין עונשיהם של המעורבים השונים.

אולם, כלל זה איננו בעל מעמד-על, הגובר תמיד על אינטרסים וכללים אחרים, אלא הוא מרכיב מבין המרכיבים שיש לבחון בכל מקרה לגופו. כאן, כאמור, עונשו של מסיקה הוטל במסגרת הסדר טיעון "סגור", שבית המשפט כיבד, שהתביעה הסכימה לו כדי להימנע מחשיפת מקור מודיעיני. נסיבות מיוחדות אלה אינן קיימות בעניינו של הנאשם ואין הצדקה לסטות בעניינו של הנאשם במידה משמעותית מהעיקרון המנחה בענישה - עיקרון ההלימה.

"... בין המערער לבין המתכננים קיים פער ניכר באשר לעצמת הראיות שכנגדם. הקשיים הראייתיים בהם נתקלה המשיבה בעניינם של המתכננים הם שהובילו להסדרי הטיעון המקלים עימם, ולא הפחתה מחומרת מעשיהם. אכן, בנסיבות רגילות נראה שהיה מקום לגזור עליהם עונש חמור יותר, אולם לא ניתן להתעלם משיקולים מעשיים כגון אלו, אשר אין בכוחם להצדיק הקלה בעונשו של המערער, נגדו קיימות ראיות מוצקות .. גם אם היה מקום לצפות לפער קטן יותר בין העונש שהוטל על המערער שלפנינו לבין עונשם של המתכננים, אין די בהשוואת השורה התחתונה, אלא יש לבחון את הסיבה לכך. הפער בעצמת הראיות הינו שיקול לגיטימי המבחין בין המערער לבין המתכננים. לכן יש מקום לגזור על המערער את העונש ההולם, מבלי להעניק משקל, ודאי לא משקל יתר, לנאשמים שמצבם הראייתי שונה " - ע"פ 416/12 שינצינין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.06.2014).

10. הנאשם הסביר כי ביצע את העבירה על מנת להרוויח כסף קל ולשפר את מצבו הכלכלי, על רקע התמכרותו להימורים. בהתחשב בדברים אלה, נראה לי כי יש צורך להרתיע את הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות ושיש סיכוי ממשי שהטלת מאסר לתקופה משמעותית עליו, תביא להרתעתו. כך גם נראה לי שיש צורך בהרתעת הרבים מביצוע עבירות סמים ושיש סיכוי ממשי שהחמרה בעונשו של הנאשם תתרום להרתעתם.

11. בגזירת עונשו של הנאשם אני מביא בחשבון גם את הפגיעה של העונש בו ובמשפחתו, בהתחשב בין היתר בגילו, בעובדה שזהו מאסרו הראשון, בעובדה שהוא נתון במעצר- שתנאיו קשים ממאסר- ובעובדה שהוא עובד לפרנסתו כנהג ושאינו לו מקצוע אחר; את העובדה שבעקבות מעצרו הוא פוטר ממקום עבודתו, בו עבד במשך שנים רבות; את הודאתו - על משמעויותיה; את העונש הקל יחסית שהוטל על מעורב עיקרי בפרשה; את נסיבות חייו של הנאשם; את החרטה ואת השאיפה לניהול אורח חיים נורמטיבי, שהביע; ואת סיכויי שיקומו.

12. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ג. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.

ד. אני פוסל את הנאשם ל- 6 חודשים על תנאי למשך שנתיים מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ל' תשרי תשע"ז, 01 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.